

Column in de Leeuwarder courant van Wim Beekman d.d. 30 december

Nieuw jaar

Zolang de liefde maar blijft winnen, komt het allemaal wel goed. Dat klinkt als een open deur, en dat is het ook. Een regel uit een lied van Daniël Lohues.

Wanneer het jaar wisselt, zingen deze woorden altijd even door mijn hoofd. Mijn open deur naar het nieuwe jaar.

Als het lukt, ga ik ieder jaar naar de theatervoorstelling van deze volkszanger. Dan zingt hij zijn nieuwe liederen, en enkele oude. Ik hoop altijd op 'As de liefde mar blef winnen', een van zijn oudste. Tot nu toe heeft hij het iedere keer nog gezongen.

Wat mij raakt in dit lied is wat mij raakt in Daniël: het gewone. Het gaat over de dingen van het dagelijkse leven. Zoals altijd bij Daniël in het Drents, de taal van zijn vader, zijn moeder, zijn vrienden, zijn opa en oma, de taal van Erica, het dorp waar hij woont. In mijn moederstaal:

Zolang de oostenwind blijft waaien
Zullen bladeren blijven vallen
Zolang de boer zal blijven zaaien
Zal de molen blijven draaien
Zolang de zon zal blijven schijnen
Komen bloemen uit de knop
Zolang de kippen blijven leggen
Komen kuikens uit de dop.

Daniël zingt niet over wat de wereld schokte, zoals in het jaaroverzicht van het journaal, en niet over wat ons mogelijk te wachten staat in het jaar dat komt. Niet, zoals bij De Wereld Draait Door, over 'de voor jou meest perfecte dag van het afgelopen jaar', en evenmin over al mijn goede voornemens voor 2018.

Hij zingt gewoon over "zolang het vuur zal blijven branden; zolang de zee rolt op de stranden en er werk komt uit de handen; zolang de kinderen blijven zingen en alles gaat zoals het moet."

Nog gewoner wordt het: "Zolang de lente maar blijft komen, en dan de zomer, en de herfst. En als de winter maar blijft dromen van nieuwe bladeren aan de bomen; Zolang de maan gewoon blijft zorgen voor zilver licht en eb en vloed."

Het gaat bij Daniël over het ritme van de tijden dat je door het leven draagt. Over wat je houvast geeft, en rust. Ook over wat verdrietig maakt. Hij zingt over de lente en de zomer, maar ook over de herfst en de winter. Er is opgang in onze dagen, en ook neergang. "Laten we dan dromen van nieuwe bladeren aan de bomen."

Mooi, die wijsheid van het platteland. Dat het gaat zoals het gaat, en alles komt zoals het komt. En dat we het daarmee moeten doen. Dat we aan de loop der dingen niets kunnen veranderen. Wel aan de manier waarop we er mee omgaan.

Want daarover zingt het refrein, de mooiste regel.

Wat we zelf kunnen doen: "As de liefde mar blef winnen, komp 't allemaol wel goed".

Ik wens u voor 2018 een jaar van liefde, gezondheid en geluk, van heil en zegen toe.